

פניני ביה"לוי

שע"י ביה"כ "בית לוי", רח" יוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

נערך מספרו החדש של הרב שליט"א פניני בית לוי - חלק ב

לרכישת הספר חייגו | 0586666447 | 0507658052

מאמר הרב

צמיחה מתוך קשיים

בפרשת השבוע מציינת התורה הקדושה את השבטים ואת מגיני הזקנים מבין עשרים שנה ומעלה בכל שבט. השבט הגדול הוא שבט יהודה, שמגינו היה 74,600, ואלו שבט לוי הוא הקטן ביותר, ולמרות שנמנו מבין חדש ומעלה, מגיני הזקנים בשבט לוי היה רק 22,300 (כמבאר ברש"י, במדבר ג, ט). אמנם משום חשיבותו בשבט לוי לא נספר יחד עם כל ישראל, כמו שאמרת התורה: "והלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל" (במדבר ב, לג), אבל הם נמנו לאחר מכן בנפרד.

שאל הרמב"ן בפרשו לתורה (פרק ג, יד): "וזה תמיהה, איך לא יהיו (שבט לוי) עבדי וחסידי ברוכי ה' כשאר כל העם?". כידוע, שבט לוי הם חלקו ונחלתו של הקדוש ברוך הוא, והם לא השתתפו בשעבוד הנורא אלא למדו תורה בגלות מצרים ומהם יצאה תורה, "חלק ה' עמו", ואם כן דוקא בזכות רבוי התורה ועצמתה, שבט לוי צריך להיות הגדול ביותר! למה אם כן היה לשבט הקטן ביותר בהפרש כה גדול? הרי אדרבה, מי שישב ועוסק בתורה פורת, התורה מברכתו עליו בכל מקום, ולכאורה היתה צריכה התורה להתפשט יותר, ושבט לוי היה צריך להיות הגדול ביותר.

אומר הרמב"ן סוד מזהים: "ואני חושב שזה חזק" כלשון הרב, הרי כל השבטים היו בכלל הגזרה של שעבוד מצרים, ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך, וימרו את חייהם בעבדה קשה, בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה" (שמות א, יג-יד), חוץ משבט אחד - שבט לוי, שלא היו בכלל השעבוד, לא עבדו ולא נשתעבדו, ולא היו במתח נורא האם יצליחו להשלים את מכסת העבודה והלבנים בכל יום, אלא ישבו ולמדו תורה במשך גלות מצרים.

ממשיך הרב ואומר, שהתורה העידה על עם ישראל: "וכאשר יענו אותו, כן ירבה וכן יפרץ" (שמות א, יב). המצרים רצו להעביר את עם ישראל בפרך, ומטרת העבודה היתה לשבר את גופם ורוחם של עם ישראל כדי שלא יתרבו, ולכן אמרו המצרים "הבה נתחכמה לו פן ירבה" (שמות א, י), מפני שלא רצו שעם ישראל יגדל ויהיה לעצמה בארצם, אלא רצו שישאר ישראל המעט מכל העמים, אבל התורה מעידה "כן ירבה וכן יפרץ" (שם, יב) ואומר רש"י הקדוש: "רוח הקודש אומרת כן: אתם אומרים פן ירבה, ואני אומר כן ירבה".

ללמדנו שאדרבה, משום שהיו המצרים מענים ומשעבדים אותם, עם ישראל זכה לברכת ה' והלך והתרבה, כמו שאמר רבותינו שהיו יולדות "ששה בכרס אחד", וממילא, שבט לוי שלא היו בכלל השעבוד לא גדל באותו אופן, משום שעליהם לא נאמר "כן ירבה וכן יפרץ" ולכן שבט לוי היה הקטן שבשבטים. ואומר הרמב"ן שמכך נלמד, שדוקא בגלל השעבוד, הקשי וסוירים, זכו עם ישראל למתנה ושכר, התרבו והפכו לשבטים גדולים וזכו לעצמה גדולה.

היסוד הוא נפלא, אדם לא צריך להבהל מקשיים ונסיונות ואפילו מנפילות. לפעמים יהודי עובר קשי מסים, מסובב את ראשו ומתנאש. אומר: "זה לא בשבילי". אבל הוא צריך לדעת שכאן טמונה ההצלחה, מתוך הקשי הזה הקדוש ברוך הוא מכין לו עתיד מפאיר והרבה סיעתא דשמיא, ולכן צריך להיות

צריך להיות נחוש, לעבור את הקשיים ואת התקופות הלא טובות (כביכול) שלא רצה שיבואו עליו, ודוקא אותם לעבור בנחישות בשמחת הלב, ולדעת שהם בעצם מתנה מהקדוש ברוך הוא. התקופות הקשות הללו הן שיכולות לרומם את האדם.

נחוש, לעבור את הקשיים ואת התקופות הלא טובות (כביכול) שלא רצה שיבואו עליו, ודוקא אותם לעבור בנחישות ובשמחת הלב, ולדעת שהם בעצם מתנה מהקדוש ברוך הוא. התקופות הקשות הללו הן שיכולות לרומם את האדם, וזה היה שכרם של עם ישראל אחרי כל מה שעברו במצרים, הם זכו לפרץ ולרבות ולהיות לשבטים גדולים ומפארים במנינם. ללמדנו שמי שעובר קשיים הוא המנצח, רק צריך לדעת כיצד ללחוץ את הקשיים.

זו הסבה שהקדוש ברוך הוא נתן את התורה במדבר. הפרשה פותחת בפסוק: "וידבר ה' אל משה במדבר סיני" (במדבר א, א), ואומר המדרש שהתורה נתנה בשלשה דברים: במדבר, באש ובמים, ואם כן המדבר הוא אחד מנסיונות התורה, המרמז לנו שאי אפשר לזכות לקבל את התורה בישוה, במקום של הנאות ומנעמי העולם הזה, אלא לתורה זוכים באופן שאין שום דבר מסביב, מדבר שממה - רק שמים וארץ, וזאת כדי לרמוז לאדם שדוקא במצב הזה, שישב וילמד תורה. אזלי לא יהיה לו אכל בשפע ועבודה מסדרת, אבל אם ישב וילמד "סוף הכבוד לבוא". כך דרשו רבותינו. אמנם "ראשיתך מצער" (איוב ח, ז), אבל רק כך יזכה ל-"אחריתך ישגה מאד", וכך האדם זוכה לתורה, ומתוך הקשיים מגיע להצלחות.

לפני כמה שנים, היה ספור אמתי בירושלים עיר הקודש. יהודי תם וירא ה', היה בעל חנות פרות וירקות בשוק מחנה יהודה והיו לו רוחים יפים מידי חדש. והנה יום אחד הוא ראה שהחנות ממולו השכרה לאדם אחר. בעבר היתה שם חנות למכשירי כתיבה, והגיע שוחר אחר שהחליט לפתח גם שם חנות פרות וירקות. לאחר ימים ספורים הוא הבחין מיד שלקוחות רבים החלו לעבור לחנות השנייה, ונהנה מה יתרון טוב ונלקוחות יחזרו אליו, אבל ראה שכלל שנהגן עובר עוד לקוחות עזבו והתנסו ירדו ביותר מחמשים אחוז. הוא הסתכל בפרט בדפי החשבון וראה ירידה מתמשכת.

הוא ידע שעם זה ימשיך כך, יתכן שלא יהיה לו פדיון בכלל וההוצאות יהיו יותר מהרווחים. הוא נתקף בדאגה וידע שכך אי אפשר להמשיך, ולכן הלך להתעצף עם המקבל האלקי, רבי בניהו שמואלי שליט"א, שקצרה היריעה מלדבר בשבחו. בעל החנות ספר לרב על מה שקרה לאחרונה, ואמר שהוא עובד בחנות כבר כמה שנים טובות, וברוך ה' מתפרנס בשפע, והכל היה על מי מנוחות. והנה אדם אחד פתח חנות בסמוך אליו, וכחצי מהלקוחות עברו לצד השני ויש לו קשי גדול בפרנסה. אם זה ימשיך כך הוא מפחד שתוף חדשים ספורים יפשוט את הרגל ויאלץ לסגור את העסק. "מה עושים כבוד הרב?".

הרב הקשיב לכל דבריו והשיב: "אינך יודע שכל מה שה' עושה, לטובה הוא עושה? את החנות שנפתחה - ה' פתח. אני מציע לך שתסגר את החנות, תקפל את הציוד ותלך לפתח חנות בשכונה אחרת. אמנם הרווחים יהיו פחות מהרגל, אבל

המשך
בעמוד 3 <<

ע"פ לוח
החיים לפי
זמני ירושלים

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת
19:03	20:14	21:11

לע"נ
יצחק שם טוב בן
שרה ז"ל

לע"נ
שאול חי
בן מרים ז"ל

לע"נ
ישראל בן חביבה
ז"ל

לע"נ
רחל בת שושנה
ע"ה

לע"נ
דוד בן השאנה
ז"ל

ישועה כחוט השערה

בעיקר התפעלתי מהאמא. ישבתי איתה פרק זמן נכבד, ויצא לנו לשוחח בעניינים שונים. נהייתי מהראש, מהחשיבה, מהגישה לחיים. אעז לומר, הרגשתי ממש בת בית. הן דיברו וסיפרו, וכך הבנתי שהאח שמתחתן היום המתין די הרבה זמן לשידוך שלו, והחתונה הזו היא אירוע מרגש למשפחה שחיכתה כל כך הרבה. חצי יום ואף יותר ישבתי שם.

בסוף, כשקיפלתי ציוד והתכוננתי ללכת, הרגשתי עצב. לא הסתדר לי ללכת ככה ולהשאיר אותן, ממש רציתי ללכת איתן לאירוע, הרגשתי חלק מכל זה. כאשר הגעתי הביתה, המשפט הראשון שאמרתי לאמא שלי, ששאלה אותי איך היה, היה: "לכזאת משפחה אני רוצה להיכנס". אמא שאלה מיד: "אולי יש להם בחור בשידוכים?", עניתי לה שהחתן קטן ממני בהרבה, והוא המתין כמה שנים, ככה שאין סיכוי, ובזה זה נגמר.

הסכמתי גם לעבוד בחינם לתקופה, ו- כלום. אבל הסאגה האמיתית היתה ההמתנה שלי לזיווג. במקביל לחיפוש העבודה, חיפשתי את המיזעוד לי, וגם כאן הכל היה יבש, דבר לא צמח. זה היה קשוח מאוד.

כשבועיים אחר כך, אמא שלי קיבלה טלפון ממכרה, שבין היתר עוסקת בשדכנות. היא הציעה לי בחור, לא פחות ולא יותר מאותה משפחה שהייתי אצלה! לא הבנתי איך זה קרה, מאיפה הגיע עוד בחור לשם? מתברר שהאמא נהנתה ממני מאוד, זה היה הדדי לגמרי.

כל הזמן היא רק חשבה כמה אני יכולה להתאים לבן שלה. וכן, החתן שהתחתן עקף את אחיו הגדול יותר. היא ממש חיכתה שייגמרו כל ימי השבע-ברכות כדי למצוא אותי, ולמצוא שדכנית שתעשה את העבודה, וכך היא הגיעה לחברה טובה שלה, שמכירה גם אותנו.

אמרנו "כן" באותו היום, וכבר למחרת נפגשנו. זה היה מאוד קצר. סגרנו מהר מאוד. לא היה לי בכלל ספק. זה היה בדיוק מה שחיפשתי, בדיוק! פתאום הבנתי למה ה' שלח אותי לעסוק דווקא בשיעור, למה המתנתי כל כך הרבה ולמה אני צריכה להאמין ולחכות לישועה בהמון סבלנות. זו היתה חתונה שמחה, הרגשתי איך כל השנים שחיכתי התקבצו והפכו למסכת שלימה של שמחה והודיה. אחרי החתונה רכשנו דירה בפרויקט חדש, בפריפריה. לקח לנו שנה להבין שחייבים לתת לה' לנהל עבורנו את העולם. חששנו מעט מבחינת העבודה, כי אחרי הכל זו שכונה חדשה, זוגות צעירים, יש פחות ביקוש לעיצוב שיעור, אבל הלכנו באמונה.

כשסיפרתי לשכנה על הניסיון התעסוקתי שלי, מה למדתי ומה עשיתי, היא נערה באחת, ושאלה אותי אם ניסיתי להגיש קורות חיים לחברה שפתחה מפעל באזור התעשייה הסמוך. התפלאתי שלא שמעתי על כך מאומה, אבל מתברר שהם קיבלו מענק גדול מהמדינה, ולכן הם פתחו דווקא שם, לעידוד התעסוקה. שלחתי קורות חיים. המתנתי, לא הרבה. כמה ימים אחר כך כבר התקשרה המגיטת מכוח אדם, עברתי ראיון ראשון ואחר כך עוד כמה - ובסופו של דבר, התקבלתי.

לא האמנתי! זו חברת ענק, שיודעת להעניק, והטכנולוגיות שלה מהמתקדמות ביותר, חלום של כל מתכנת. והנה, קיבלתי את זה על מגש של זהב, בתזמון מדויק, מדויק. כאילו חיכה רק לי, שלב אחר שלב אל התוצאה המתאימה והמושלמת ביותר עבורי. לפעמים מה שצריך זה רק סבלנות, כל השאר ייעשה מאליו. כן, לעיתים, ההבדל בין גלות לישועה הוא כחוט השערה! (גליון "אור שרה")

שהגעתי לפרק הזמן של בחירת מקצוע, היה ברור שאבחר במדעי המחשב. כל התחום היה תפור עלי: ראש מתמטי וגם יצירתי. לי ולסביבתי היה מובן שבמסלול הזה - הדרך שלי להצלחה ברורה. היו בו גם ההנאה וסיפוק. לא היתה אופציה אחרת. לא היה לי ספק שאקלט מיד בחברות הגדולות והטובות, וכמובן - הפרנסה תהיה בהתאם. אבל למרות כל הציפיות והנבואות, כאשר יצאתי לשוק העבודה, אף אחד לא חיכה לי עם שטיח אדום. להפך. התחלתי לעבור ראיון אחר ראיון, וזה במקרה הטוב. לרוב, המעסיקים אפילו לא טרחו לפתוח את קורות החיים שלי, אחרי הכל אני ג'וניורית, והשוק מוצף. פתאום הבנתי שעל כל משרה יש עשר לפחות שמתמודדות, עם נתונים זהים לשלי.

ניחמו אותי, טענו שככה זה בעולם ההייטק - למצוא עבודה זו מסכת שלמה, סיופית ומאתגרת. זה ניחם קצת ונתן לי ארכה וסבלנות לא להתייאש. אחרי יותר משנה, התחילו ציוצים של אנשים שונים, גם אלו שקרובים אלי, שאולי כדאי להתחיל לחפש גם עבודות אחרות. אם דלת נסגרת - יש דלת אחרת שנפתחת במקומה, ועוד כל מיני אמרות שרק הרגיוזו אותי, וגרמו לי להיכנס עוד יותר ללחץ, ולו רק בשביל להוכיח שהנה, הצלחתי.

היה לי פחד. פחדתי להתרסק ככה. פתאום, חסל כל השנים שלמדתי? לארוז הכל יפה ולומר שלום? הייתי צעירה מכדי להבין שאני רק פועל פשוט, התוכניות נמצאות בידי בורא העולם. הגיע שלב שגם ההורים שלי התחילו לכסוס ציפורניים. כבר לא היה להם נעים לראות אותי חסרת מעש, משוטטת בכל מה שיתן לי מידע לאן אפשר לשלוח את קורות החיים שלי, איפה אפשר להפעיל לחצים, לאן לשלוח ממליצים. כל ידידה או מכרה, שעבדה באיזושהי חברת הייטק - כולן היו עוד אופציה לנסות לפתוח דלת. הסכמתי גם לעבוד בחינם לתקופה, ו- כלום.

אבל הסאגה האמיתית היתה ההמתנה שלי לזיווג. במקביל לחיפוש העבודה, חיפשתי את המיזעוד לי, וגם כאן הכל היה יבש, דבר לא צמח. זה היה קשוח מאוד. כאשר משקללים את שתי הזירות, עם כל הכבוד, בחורה בשידוכים בלי עבודה - זה לא נשמע טוב. לכן הבנתי שאני צריכה לחשב מסלול מחדש. אמא שלי הציעה לי לחזור אל תחום השיעור. מגיל צעיר הייתי מסרקת בחסד. יש לי ידיים טובות, עם מגע אומנותי. יצאו ממני יצירות נפלאות של תסרוקות לבנות וילדות (לפי כללי ההלכה כמובן).

עם הזמן גם השתלמתי בנושא, ואפשר לומר שהייתי הספרית של השכונה. כשגדלתי, והלימודים תפסו את כל המרחב, וזנחתי את התחום והשקעתי במקצוע שאותו יעדתי להמשך תעסוקת חיי. כעת, כשאמא שלי הציעה לי לחזור אליו, זה היה לי קשה. זה בכלל לא מה שלמדתי. השקעתי כל כך הרבה זמן וכוחות ברכישת מקצוע מסוים, ובסוף אני לא זוכה לעבוד במה שעמלתי עליו. אבל עם הימים התרגלתי לרעיון. הבטחתי לעצמי שזה זמני, העיקר שאהיה עסוקה.

כשהשכנה ביקשה שאסרק את הבנות שלה, אמרתי "כן". מאז - הכל היסטוריה. חזרתי על מלא, כי כולם פרגו והתלהבו, וחזרו להיות הלקוחות שלי. עשיתי כסף טוב, לא כמו בעולם המחשבים, אבל הרבה יותר מג'וניורית סטנדרטית. אהיה כנה ואומר שלא הייתי שמחה במצבי, בלשון המעטה. הייתי ממורמרת, התאכזבתי מעצמי בעיקר, שלא הלך לי כמו שרציתי. באחד הימים קיבלתי טלפון בהול מחברה. יש לה שכנה שמחתנת את הבן שלה היום, ומשום מה המסרקת שהם קבעו איתה לא מגיעה. זה קרה עכשיו, יש לה חבורה של בנות, הן חייבות מישהי ברמה גבוהה. הן מבינות ויודעות בדיוק מה הן רוצות, ועכשיו יש שם פאניקה ולחץ אטומי כמו שרק בנות מייצרות באי ודאות כזו. זה ממש חשוב, ואפילו קריטי. האם אני מסכימה להיות זו שתציל את המצב? חשבתי קצת, כי אני בן אדם מתוכנן, ולא בדיוק בנויה לעבודות מהרגע להרגע, אבל לא באמת היה לי מה לעשות באותו יום, וגם די ריחמתי עליה, יש לומר. אחרי הכל, יש אירוע חשוב, ומבחינתן מסרקת שחסרה בנוף לא פחות גרועה מהיעדרו של צלם בחתונה... אז הסכמתי.

כך הכרתי את משפחת הר-מלך. כבר בכניסה לביתם הרגשתי טוב, משהו באוויר שם מגנט אותי, היתה שם אווירה משוחררת ושמחה, כל הבנות זרמו והיו נעימות שיחה.

לע"נ
רבי אשר עמר
בן מרים ז"ל

לע"נ
אברהם אברהון
בן ג'נינה ז"ל

לע"נ
רפאל פואה
בן רוזה ז"ל

לע"נ
בנימין בן טאוס
ז"ל

לע"נ
אסתר בת חנה
ז"ל

לע"נ
הרבנית חסיה
ליליאן בת
סוליקה ע"ה

לע"נ
עמנואל בן יקוט
ז"ל

גם ההוצאות קטנות יותר, הרי השכירות וההוצאות בשוק גדולים בהרבה מאשר חנות בשכונה, ובעזרת ה' תזכה לברכה בפרנסתך.

בעל חנות שמע לדעת תורה בלב שלם. הוא שוכר חנות בשכונה אחרת ופתח שם חנות מכלת. ברוך ה' הגיעו לקוחות, אמנם לא כמו בשוק מחנה יהודה, שם יש אלפי לקוחות מסביב לשעון, אבל הוא זכה לפרנסה עם ברכת ה'. לאחר זמן מה, כשהוא כבר מתחיל להכיר היטב את הלקוחות, הגיעה זקנה אחת לחנות ועם דמעות בעיניה בקשה ממנו, האם הוא יכול לעשות אתה אתה ולאפשר לה לקחת גבינה ומעט לחם. היא באמת הייתה נראית לו אישה גלמודה ומסכנה ולכן הסכים בחפץ לב. לאחר כמה ימים שוב חזרה הזקנה ובקשה מעט ירקות, ושוב הוא הסכים. עם ישראל רחמנים בני רחמים. כך היה במשך חודש ויותר, הזקנה הייתה מגיעה מפעם לפעם והוא היה נותן לה ללא תשלום, ובמשך הזמן היא התרגלה לבקש ממנו עזרה בכל צרכיה.

יום אחד הגיעה הזקנה עם בקשה מוזרה בפייה. היא רצתה לדבר אתה על משהו חשוב, ובקשה שיבוא לביתה בסיום עבודתו. הוא הסכים והזקנה שמחה, מסרה לו את כתבת ביתה ובקשה ממנו שלא ישכח. לאחר שסגר את החנות הוא הלך לביתה ודפק על הדלת. היא קבלה אותו בסבר פנים יפות, והוא התישב ושאל מה היא רוצה. הזקנה בקשה לספר לו את ספור חייה, ואז התחילה לספר לו ספורים רבים, מאיפה היא באה והיכן נולדה, ועל כך שהיא נצולת שואה, ועוד ועוד ספורים שארכו זמן רב. הוא הקשיב והנהן בראשו, ושמע את כל דבריה בסבלנות.

הזמן עבר וכבר נהיה מאוחר, והוא כמעט אבד את סבלנותו, אבל פנה אליה בנימוס ושאל האם תוכל לומר לו לשם מה הוא הגיע לביתה? הזקנה השיבה בתחנה שישמע עוד ספור אחד ולמעשה המשיכה בעוד ועוד ספורים ומעשיות. מחסר בררה הוא ישב והקשיב במשך כמה שעות, בכל אופן מדבר באישה מסכנה... לאחר שהזקנה סימה היא פנתה אליו ואמרה: "אני רוצה לומר לך משהו, כבר זמן מה שאני רוצה לעשות משהו שמאד חשוב לי".

בעל החנות התעניין במה מדבר והיא השיבה שקרוב משפחתה נפטר לא מכבר, והודיעו

קנייני התורה

קניין מ"ח: והאומר דבר בשם אומרו

ובכן רבותי, בסיעתא דשמיא זכינו להגיע לקניין החותם, ועומדים אנו בפתח חג מתן תורה (כפי התכנון). בהחלט צריך להודות לקב"ה שהביא אותנו עד הלום.

על קניין מ"ח צריך לשאול:

א. מה הקשר בין לומר דבר בשם אומרו לקנייני התורה? ובכלל, אם רכישת הקניין הוא באמירת דבר תורני ששמע מאחר (תנחומא במדבר אות כ"ב), מה הראיה מהפס' "ותאמר אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם מֶרְדֳּכָי" (אסתר ב, כב), שהוא דבר חולין שנודע למרדכי בעניין עצת לפי ובנט להרוג את המלך?

ב. ועוד, ממה שאמרו **"הא למדת שכל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם"**, ג"כ מעורר תמיהה. דמשמע שזו סגולה בדוקה ומנוסה, בטבע להביא את המשיח, והלא כמה פעמים אמרנו דברים בשם אומרו, וטרם זכינו להביא הגאולה!

ובכן, דרשן שמכין דבר תורה בדרך כלל מביא מקורות לדבריו, בפרט שמדובר בחידוש שחידש למדן אחר וכעת צריך להציגו לקהל. שאם יאמר בשם עצמו נקרא גזלן (שם), אך מה הדין כאשר הוא עצמו חידש חידוש לאחר עמל ויגיעה ופתאום מגלה שהוא **כבר חודש** על ידי מישהו אחר בעבר? בשאלה זו דן האדמו"ר מגור (מכתבי תורה, מכתב י"ט), ומכריע, שאכן מותר לאדם לומר את החידוש בשמו, אבל זהו ניסיון עבורו... שהרי מכל מקום המטרה היא להעביר את דבר התורה לשומעים. אם כן, מה אכפת למי שההוא אמר או ההוא חידש? לכן, אם יעמוד בניסיון הגאיווע ויאמר בשמו של המחדש הראשון, שכרו יהיה כפול ומכופל: א. יזכה לקנות את התורה בכך שעובד על המידות. ב. שזוכה להביא גאולה לעולם!

טוב, אבל מה הקשר לאסתר? אומר האדמו"ר, שאסתר יכלה בעצם לספר למלך בשם עצמה, שהרי הגמ' (מגילה ז.) שואלת, כיצד נודע הדבר

כל המחדש בכוחות עצמו חידוש ומגלה שחידשו אחר ומקפיד לומר את אותו חידוש בשם אומרו, הרי זה קונה את התורה, שהעובדה שעבד על המדות בפרגון לחברו זה גופא ענוה וחלק מקנייני התורה

לה שהיא מקבלת בירושה חמשה מליון דולרים, ומיד יום היא חושבת מה לעשות עם הכסף. היא כבר מבגרת מאד ויודעת שלא נשארו לה שנים רבות לחיות, ואין לה אף קרוב ולמי להוריש את הסכום. עם הזמן היא הבינה שה' הטיב אתה וזכה אותה להכיר אותו, וכיון שביום מן הימים היא תלך לעולמה ולא יהיה מי שיאמר עליה קדיש וידאג לעלי נשמתה, היא חשבה עליו.

המשיכה הזקנה ואמרה: "כבר זמן רב שאני מחפשת אדם שאוכל לתת לו את הכסף, אבל לא סתם אדם, אלא אדם שמעשיו באמת לשם שמים, שמוכן לשמוע ולהבין אותי ולעזר לי. החלטתי שאם אמצא אדם כזה, אתן לו את כל הכסף. אתה היחידי שהיה מוכן לשמוע להקשיב ולעזר, ובאמת שהיה חשוב לי להוציא הכל מלבי ולספר, והחלטתי להעביר לך את כל הסכום, לא בצוואה אלא עכשו בעודי בחיים. אבל יש לי תנאי אחד, אני רוצה שתלך לישיבה טובה, תקנה חדר אחד שבו ילמדו כל הזמן תורה, להצליח וכמובן שבמשך הזמן לעלי נשמתו". ובמלים אחרות שיקדיש מתוך אותם מליונים סכום קטן שיהיה חדר למד לזכות אותה זקנה.

בעל החנות שמח שמחה עצומה, הוא לא האמין למשמע אֶזְנֵי. חמשה מליון דולרים טבין ותקילין ברגע אחד? זה דבר שאי אפשר אפילו לחלום עליו. הוא השיב לה תודה רבה מקרב לב, הם כתבו וחתמו על הסכם ביניהם, ומשם הוא מהר פעמיו לישיבת נהר שלום לדבר עם הרב בניהו שמואלי, שאותו עצם לא נפגש מאז שאמר לו הרב לסגור את החנות. הוא פנה לרב ואמר: "אני רוצה לתרם לכבוד הרב חדר למד!" הרב התפלל והשיב: "האם אתה יודע כמה עולה חדר? זה עולה כשלושים אלף דולר. מהיכן יש לך סכום כזה? הרי לפני זמן מועט בקשי סגרת את החדש..."

בעל החנות השיב לרב: "יש לי יכלת לשלם, האם יש חדר עבורי?" "בדאי", השיב הרב, "יש הרבה חדרים, אבל האם תוכל לומר מהיכן הכסף?" ומיד ספר לו בעל החנות את כל המעשה עם אותה זקנה. הרב חיך ואמר: "הוא שאמרתי לך! הכל לטובה, עניך רואות שכאשר מתמודדים עם קשיים מגיעים להצליחות". כך הוא בעבודת ה', בהתחלה יש קשי וצריך מסירות ועקשנות, אבל בסופו של דבר מגיעים לאשר האמת.

בברכת שבת שלום, הרב אברהם עטיה

למרדכי? ברוח הקודש, שהיא שלב בנבואה, ואמרו חז"ל (סנהדרין פט.) שכל דבר נבואה שהתגלה לנביא אחד - נתגלה גם לשאר הנביאים ברוח הקודש, והרי אסתר נמנית בין אחת משבע הנביאות שעמדו לישראל (מגילה יד.). נמצא שברגע שנודע הדבר למרדכי ברוח הקודש שלפידגתן ובנטרש מתכננים פיגוע נגד אחשוורוש, ידעה זאת גם אסתר. ואעפ"כ, כאשר אסתר הודיעה זאת למלך, לא הזכירה אפי' ברמז את עצמה, אלא "ותאמר אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם מֶרְדֳּכָי". אסתר יכולה היתה בהחלט לומר את הדבר בשם עצמה, אך עמדה בניסיון ואמרה זאת למלך בשם מרדכי, ובכך זכתה להביא גאולה לעם ישראל!

אבל טכנית איך זה עובד? ובכן, הגר"י ברלין סיפר פעם ששמע מפי הגר"מ ראטה, רבה של צ'רנובץ פירוש מתוך מדבש. הכתוב אומר במשלי (משלי כב, כב): "אַל תִּגְזֹל דָּל כִּי דָל הוּא, וְאַל תִּדְּכֵא עֲנִי בִשְׁעָרִי". לפי המדרש, מכון הפסוק למשיח שהוא הדל והעני, היושב בשער רומי ומצפה לזמן בו יתגלה (סנהדרין עח.). ולכן, מי שאומר את חידוש חבירו בשם עצמו מעכב את הגאולה וגוזל את הדל (המחדש עצמו), ומדכא את העני בשער (הוא המשיח), אך אם מתגבר על מידותיו ואומר וורט שחידש מפי הקודם לו שחידש - ולא מפי עצמו, פשוט עושה עמו צדקה, שמעיקר הדין רשאי לומר משם עצמו, וקיימא לן שגדולה צדקה שמקרבת את הגאולה (בבא בתרא ז.). נמצא שמקרב את הגאולה בזכות מעשה הצדקה שעושה עם המחדש לפני משורת הדין!

נמצאנו למדים: שכל המחדש בכוחות עצמו חידוש, ומגלה שחידשו אחר, ומקפיד לומר את אותו חידוש בשם אומרו, הרי זה קונה את התורה, שהעובדה שעבד על המידות בפרגון לחברו, זה גופא ענוה וחלק מקנייני התורה, ומביא גאולה לעולם ע"י מעשה הצדקה! בשבח הוודאה לבוורא עולם, מדור הקניינים תם ונשלם, נתראה אי"ה במדור הבא, מדור **"אחרית הימים"**! חג שמח!

הרב עמירם טובי הי"ו

להזמנת הרצאות לזיכוי הרבים - חייגו 053-3156363

לשמיעת השיעורים בקול הלשון - חייגו 03-6171111, הקישו 7 ואז 956363

יצא לאור הספר שרבים חיכו לו

פניני בית לוי - חלק ב' על המועדים ופרשיות השבוע

וורטים נדירים
מהלכים מאלפים
סיפורים מחזקים
ושיחות שלא אור מעולם

משיחותיו של

הרה"ג **אברהם עטייה שליט"א**
רב קהילת בית לוי בבית וגן

הספר ערוך בשפה השווה לכל נפש,
אברכים ובעלי בתים,
מגידי שיעורים ועוד

ניתן לרכוש עם
הקדשה
מעוצבת
ע"ג הספר

אוצר לשולחן המנוח

ניתן להשיג אצל המחבר: 0586666447 | 0507658052 | 029664455. אצל אורי: 0505340701
במייל ravattia@gmail.com | בבית הכנסת בית לוי רח' יוסף חכמי 48

אולם האירועים המיוחד
של בית הכנסת "בית לוי"

בסימ

אנו מזמינים אתכם לביקור והתרשמות
ולערוך את האירוע שלכם באולם החדש והמשופץ:
ברית מילה // סיומי מסכת // אזכרות // שבת חתן // כנסים והרצאות
ההכנסות קודש להחזקת הכול • לתחזוקת המקוה • לנזקקים

בית לוי
אולם אירועים

רח' יוסף חכמי ליד מלון רימונים-שלום
שכונת מדורגי בית וגן ירושלים

לפרטים ותיאום מועד התרשמות:
02-6540906 // 054-3551383 // 054-4222931

**מקווה חדש ונקי
בסטנדרטים הגבוהים ביותר:**

מהודר בכל ההידורים ובתכלית הכשרות
לפי כל השיטות והחומרות
בהמלצתם ובפיקוחם של גדולי ישראל
נבנה ברמה גבוהה וביופי מיוחד
עובר נקיון יסודי מידי יום ביומו
ע"י חברת נקיון
המים מוחלפים בכל יום

לפרטים נוספים: 02-9664455
רחוב יוסף חכמי 48 מורדות בית וגן ירושלים

לתרומה לעלון לדיכוי הרבים, וכן להקדשות לרפואה להצלחה ולע"נ: 050-7658052
לקבלת העלון למייל ולכל נושאי העלון, יש לשלוח מייל לכתובת: ALON.BEITLEVY@GMAIL.COM